

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/352**2019/EES/49/10****frá 15. febrúar 2017****um að setja ramma um veitingu hafnarþjónustu og um sameiginlegar reglur um gagnsæi í fjármálum fyrir hafnir (*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 100. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Nauðsynlegt er að hafnir verði óaðskiljanlegur hluti samfelldrar flutninga- og vörustjórnunarkeðju til að stuðla að vexti og skilvirkari notkun og starfsemi samevrópska flutninganetsins og innri markaðarins. Þetta krefst nútímalegrar hafnarþjónustu sem stuðlar að skilvirkri notkun hafna og hagstæðu fjárfestingarumhverfi til að þróa hafnir í samræmi við núverandi kröfur og framtíðarkröfur varðandi flutninga og vörustjórnun.
- 2) Hafnir stuðla að samkeppnishæfni evrópskra atvinnugreina á heimsmarkaði til langs tíma og skapa, á sama tíma, virðisauka og ný störf á öllum strandsvæðum Sambandsins. Til að takast á við áskoranir, sem sjóflutningageirinn stendur frammi fyrir, og til að auka skilvirkni og sjálfbærni flutninga- og vörustjórnunarkeðja er nauðsynlegt að innleiða, samhliða þessari reglugerð, aðgerðirnar um einföldun stjórnáslu sem settar eru fram í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 23. maí 2013 sem ber titilinn „Hafnir: tæki til að auka hagvöxt“.
- 3) Í orðsendingu sinni frá 3. október 2012 sem ber titilinn „Lög um innri markað II — Vinnum saman í þágu hagvaxtar“ vakti framkvæmdastjórnin máls á því að til að gera sjóflutninga eftirsóknarverðari verði hafnarþjónusta að vera aðgengileg, skilvirk og áreiðanleg og að nauðsynlegt sé að leysa álitamál er varða gagnsæi opinberrar fjármögnunar og hafnargjalda sem og einföldun stjórnáslu í höfnum, og endurskoða takmarkanir á þjónustustarfsemi í höfnum.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjútíð. ESB L 57, 3.3.2017, bls. 1. Hendar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2019 frá 8. maí 2019 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB C 327, 12.11.2013, bls. 111.

⁽²⁾ Stjútíð. ESB C 114, 15.4.2014, bls. 57.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 14. desember 2016 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 23. janúar 2017.

- 4) Bættur aðgangur að hafnarþjónustu, innleiðing gagnsæis í fjármálum og sjálfstæði hafna við sjó mun auka gæði og skilvirkni þjónustu við hafnarotendur og stuðla að hagstæðara umhverfi með tilliti til fjármögnunar í höfnum, ásamt því að draga úr kostnaði fyrir flutningsþega og stuðla að eflingu flutninga á stuttum sjóleiðum og betri samþættingu sjóflutninga við flutninga með járnbrautum, flutninga á skipgengum vatnaleiðum og flutninga á vegum.
- 5) Einföldun á tollferlum getur skapað efnahagslegan ávinning fyrir hafnir við sjó með tilliti til samkeppnishæfni. Til að stuðla að sanngjarnri samkeppni og draga úr formkröfum við tollmeðferð er mikilvægt að lögbær yfirvöld aðildarríkjanna samþykki viðeigandi nálgun sem er skilvirk og byggð á áhættumati. Í þessu samhengi er nauðsynlegt að framkvæmdastjórnin taki til athugunar þörfina á viðeigandi ráðstöfunum til að draga úr formsatriðum við skýrslugjöf í höfnum við sjó og takast á við ósanngjarna samkeppni.
- 6) Skýr rammi ákvæða, sem eru gagnsæ, sanngjörn og án mismununar, í tengslum við fjármögnun hafnargrunnvirkja og hafnarþjónustu og álagningu gjalda þar að lútandi, gegnir mikilvægu hlutverki við að tryggja að viðskiptaáform og fjárfestingaráætlanir hvarrar hafnar og, ef við á, almennur stefnurammi ríkishafna fylgi samkeppnisreglum að öllu leyti. Gagnsæi fjármálatengsla gerir einkum kleift að viðhafa sanngjart og skilvirkt eftirlit með ríkisaðstoð sem kemur þar með í veg fyrir markaðsröskun. Í ályktun ráðsins frá 5. júní 2014 var framkvæmdastjórnin í því skyni hvött til þess að skoða viðmiðunarreglur um ríkisaðstoð við hafnir við sjó til að tryggja sanngjarna samkeppni og stöðugan lagaramma fyrir fjárfestingar í höfnum.
- 7) Yfirgnæfandi meirihluti skipaumferðar í Sambandinu fer um hafnir við sjó innan samevrópska flutninganetsins sem komið var á með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1315/2013 ⁽¹⁾. Til að uppfylla markmið þessarar reglugerðar með hóflegum hætti og án þess að lagðar séu ónauðsynlegar byrðar á aðrar hafnir ætti þessi reglugerð að gilda um hafnir við sjó innan samevrópska flutninganetsins, sem allar gegna mikilvægu hlutverki fyrir evrópska flutningakerfið, annaðhvort vegna þess að um höfnina fer meira en 0,1% af samanlögðum vöru- eða farþegaflutningum innan ESB eða vegna þess að höfnin bætir svæðisbundinn aðgang að eyjum eða jaðarsvæðum. Innan ramma þessarar reglugerðar ætti þó að veita aðildarríkjum möguleika á að ákveða hvort þau ætli að beita ákvæðum þessarar reglugerðar á hafnir við sjó innan heildarnetsins sem er staðsett við ystu svæði. Aðildarríkin ættu einnig að eiga kost á að innleiða undanþágur til að komast hjá óhóflegri stjórnsýslubyrði fyrir þær hafnir við sjó innan heildarnetsins þar sem árlegir vöruflutningar um höfnina réttlæta ekki að þessari reglugerð sé beitt að fullu.
- 8) Úthafsleiðsöguþjónusta hefur ekki bein áhrif á skilvirkni hafna þar sem þjónustan er ekki notuð fyrir beina siglingu inn í og út úr höfnum og því þarf ekki að fella þessa þjónustu undir þessa reglugerð.
- 9) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa nein áhrif á reglur aðildarríkjanna um skipan eignarréttar, sem gildir um hafnir við sjó, og í henni ætti að gera ráð fyrir mismunandi hafnarmannvirkjum í aðildarríkjunum.
- 10) Í þessari reglugerð er ekki innleitt tiltekið líkan fyrir stjórnun hafna við sjó og hún hefur ekki nein áhrif á valdheimildir aðildarríkjanna, í samræmi við lög Sambandsins, til að veita þjónustu í almannaðágu sem er ekki af efnahagslegum toga. Hægt er að nota mismunandi líkön fyrir hafnarstjórnun, að því tilskildu að ramminn um veitingu hafnarþjónustu og sameiginlegu reglurnar um gagnsæi í fjármálum, sem sett eru fram í þessari reglugerð, séu virt.
- 11) Í samræmi við almennar meginreglur sáttmálanna ætti veitendum hafnarþjónustu að vera frjálst að veita þjónustu sína í þeim höfnum við sjó sem falla undir þessa reglugerð. Þó ætti að vera hægt að setja tiltekin skilyrði um nýtingu þessa frelsis.
- 12) Þessi reglugerð ætti hvorki að takmarka möguleika hafnarstjórnar né lögbærs yfirvalds til að koma á gjaldtökukerfi, svo framarlega sem hafnargrunnvirkjagjöld, sem rekstraraðilar fljótandi fara eða eigendur farms greiða, séu gagnsæ, einkum auðgreinanleg og án mismununar, og stuðli að viðhaldi og þróun grunnvirkja og þjónustuaðstöðu og að veitingu þjónustu, sem þarf til að framkvæma eða greiða fyrir flutningastarfsemi á hafnarsvæðinu og siglingaleiðum, sem veita aðgang að þeim höfnum sem falla undir valdheimildir hafnarstjórnar.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1315/2013 frá 11. desember 2013 um viðmiðunarreglur Sambandsins varðandi uppbyggingu samevrópska flutninganetsins og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 661/2010/ESB (Stjút. ESB L 348, 20.12.2013, bls. 1).

- 13) Í þágu skilvirkrar, öruggrar og umhverfisvænnar hafnarstjórnunar ætti hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, að geta krafist þess að veitendur hafnarþjónustu geti sýnt fram á að þeir uppfylli lágmarkskröfur um að veita þjónustuna með viðeigandi hætti. Þessar lágmarkskröfur ætti að takmarka við skýrt afmörkuð skilyrði, að svo miklu leyti sem þessar kröfur eru gagnsæjar, hlutlægar, án mismununar, hóflegar og viðeigandi fyrir veitingu hafnarþjónustu. Í samræmi við almenn markmið þessarar reglugerðar ættu lágmarkskröfurnar að stuðla að fyrsta flokks hafnarþjónustu og ættu ekki að hafa í för með sér markaðshindranir.
- 14) Mikilvægt er að allir veitendur hafnarþjónustu, samkvæmt beiðni hafnarstjórnar, geti sýnt fram á að þeir geti veitt lágmarksfjölda skipa þjónustu og haft aðgang að nauðsynlegu starfsfólki og búnaði. Þeir ættu að beita viðeigandi ákvæðum og reglum, þ.m.t. gildandi vinnulöggjöf og viðeigandi kjarasamningum sem og gæðakröfum viðkomandi hafnar.
- 15) Þegar ákvarðað er hvort veitandi hafnarþjónustu uppfyllir kröfur um gott orðspor ætti lögbært yfirvald eða hafnarstjórn að íhuga hvort knýjandi ástæður séu til að efast um áreiðanleika veitanda hafnarþjónustunnar, t.d. hvort hann hafi verið sakfelldur eða sætt viðurlögum við alvarlegum hegningarlagabrotum eða alvarlegum brotum á gildandi lögum Sambandsins og landslögum.
- 16) Aðildarríkin ættu að geta krafist þess að skyldur á sviði félagsmála- og vinnulöggjafar séu uppfylltar í tengslum við starfrækslu hafnarþjónustu í viðkomandi höfn.
- 17) Aðildarríkin ættu að upplýsa framkvæmdastjórnina áður en ákvörðun kann að vera tekin um fánaríkiskröfu gagnvart skipum sem eru aðallega notuð við dráttar- og legufæraaðgerðir. Slík ákvörðun ætti að vera án mismununar, byggjast á gagnsæjum og hlutlægum viðmiðunum og ekki hafa í för með sér óréttmætar markaðshindranir.
- 18) Þegar þess er krafist að lágmarkskröfur séu uppfylltar ætti ferlið við veitingu réttinda til að veita hafnarþjónustu að vera gagnsætt, hlutlægt, hóflegt og án mismununar og ætti að gera veitendum hafnarþjónustu kleift að hefja veitingu hafnarþjónustu sinnar á tilskildum tíma.
- 19) Þar sem hafnir eru afmörkuð landfræðileg svæði gæti fjöldi veitenda hafnarþjónustu, í tilteknum tilvikum, takmarkast af skorti á landsvæði eða sjávarlóðum, einkennum hafnargrunnvirkis eða eðli hafnarumferðar eða nauðsynjar þess að tryggja örugga, áreiðanlega eða umhverfislega sjálfbæra hafnarstarfsemi.
- 20) Hvers konar takmarkanir á fjölda veitenda hafnarþjónustu ætti að rökstyðja á skýran og hlutlægan hátt og þær ættu ekki að hafa í för með sér óréttmætar markaðshindranir.
- 21) Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, ætti að birta þá fyrirætlun sína að framkvæma valferli í tengslum við veitingu hafnarþjónustu, þ.m.t. á Netinu og, eftir því sem við á, í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Slík birting ætti að innihalda upplýsingar um valferlið, frestinn til að skila tilboðum, viðeigandi valforsendur og upplýsingar um hvernig nálgast megi viðeigandi gögn sem eru nauðsynleg til að undirbúa umsókn.
- 22) Til að tryggja gagnsæi og jafna meðferð ættu breytingar á ákvæðum samnings innan gildistíma hans að teljast jafngilda nýrri úthlutun samnings, þegar þær hafa í för með sér að samningurinn verður verulega frábrugðinn upprunalega samningnum, og sýna þar með vilja aðilanna um að endursemja um mikilvæga skilmála þessa samnings.
- 23) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á rétt aðildarríkjanna til að leggja á skyldu til að veita opinbera þjónustu sem tengist hafnarþjónustu.
- 24) Í Sambandinu eru margvíslegar hafnir við sjó sem hafa mismunandi líkön fyrir skipulag hafnarþjónustu. Þar af leiðandi myndi ekki vera viðeigandi að innleiða eitt samræmt líkan. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, ætti að geta takmarkað fjölda veitenda tiltekinnar hafnarþjónustu, ef það er réttlæt看legt af einni eða fleiri ástæðum.

- 25) Í 34. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB ⁽¹⁾ er kveðið á um að samningar, sem gerðir eru með það fyrir augum að unnt sé að inna af hendi starfsemi, skulu ekki falla undir þá tilskipun ef aðildarríkið eða samningsstofnanir geta sýnt fram á að í aðildarríkinu, þar sem starfsemin á að fara fram, sé starfsemin í beinni samkeppni á mörkuðum sem aðgangur er ekki takmarkaður að. Sú málsmeðferð sem notuð er til að slá því föstu hvort sú sé raunin ætti að vera málsmeðferðin sem sett er fram í 35. gr. tilskipunar 2014/25/ESB. Ef því er slegið föstu, fyrir tilstuðlan þessarar málsmeðferðar, að hafnargeirinn eða undirgeiri hans ásamt hafnarþjónustu, eigi í slíkri beinni samkeppni er, af þessum sökum, við hæfi að geirinn falli ekki undir reglurnar um takmarkanir á markaðsaðgangi samkvæmt þessari reglugerð.
- 26) Nema undanþága um samkeppnismarkað gildi ætti hafnarstjórn eða lögbært yfirvald að birta fyrir fram sérhverja fyrirætlun um að takmarka fjölda veitenda hafnarþjónustu og færa fullnægjandi rök fyrir henni til að gefa hagsmunaaðilum tækifæri til að koma með athugasemdir.
- 27) Ef hafnarstjórn eða lögbært yfirvald sér sjálft um að veita hafnarþjónustu eða veitir hana fyrir tilstuðlan lagalega aðgreinds aðila sem það stjórnar sjálft, með beinum eða óbeinum hætti, ætti að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir hagsmunaaðrekstra og tryggja sanngjarnan og gagnsæjan markaðsaðgang að hafnarþjónustu þegar fjöldi veitenda hafnarþjónustu er takmarkaður. Slíkar ráðstafanir gætu m.a. verið með því sniði að viðeigandi landsyfirvaldi, sem er óháð hafnarstjórn eða lögbæru yfirvaldi, verði falið að samþykka ákvörðunina um að takmarka fjölda veitenda hafnarþjónustu.
- 28) Sá möguleiki að setja lágmarkskröfur og takmarka fjölda veitenda hafnarþjónustu, sem aðildarríkin geta enn nýtt sér, ætti ekki að koma í veg fyrir að þau tryggi ótakmarkað frelsi til að veita þjónustu í höfnum sínum.
- 29) Birta ætti opinberlega ferlið við val á veitendum hafnarþjónustu sem og niðurstöður úr því og ætti ferlið að fara fram án mismununar, vera gagnsætt og opið öllum hagsmunaaðilum.
- 30) Eina réttlætanagera ástæðan fyrir því að leggja á skyldu til að veita opinbera þjónustu, sem leiðir til takmörkunar á fjölda veitenda hafnarþjónustu, ætti að varða almannahagsmunum, í því skyni að tryggja aðgengi allra notenda að hafnarþjónustu, aðgengi að hafnarþjónustu allt árið, viðráðanlegt verð á hafnarþjónustunni fyrir tiltekinn hóp notenda, öryggi hafnar, hafnarvernd eða umhverfislega sjálfbærni hafnarstarfsemi sem og samheldni milli svæða.
- 31) Jafnvel þótt landsyfirvöld ákvarði og innleiði skyldur til að veita opinbera þjónustu ætti ekki að líta á almenna skyldu, sem fastsett er í lögum Sambandsins eða landslögum, um móttöku sérhvers skips í höfn, sem getur af eigin rammleik siglt inn í höfn og lagst að bryggju, án mismununar eða hindrana, sem skyldu um opinbera þjónustu að því er þessa reglugerð varðar.
- 32) Þessi reglugerð ætti ekki að koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld greiði bætur vegna aðgerða, sem gripið er til, í því skyni að uppfylla skylduna um að veita opinbera þjónustu, að því tilskildu að slíkar bætur samrýmist viðeigandi reglum um ríkisaðstoð. Ef skylda til að veita opinbera þjónustu telst þjónusta í almannapágu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, er nauðsynlegt að tryggja að farið sé að kröfum ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2012/21/ESB ⁽²⁾ og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 360/2012 ⁽³⁾ sem og að orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 11. janúar 2012 sem ber titilinn „Ramm Eyrópusambandsins um ríkisaðstoð í formi bóta vegna opinberrar þjónustu“.
- 33) Ef um er að ræða marga aðila sem veita hafnarþjónustu ætti hafnarstjórn eða lögbært yfirvald ekki að gera upp á milli þeirra og sér í lagi hvorki að hygla fyrirtæki né stofnun þar sem þessir aðilar hafa sjálfir hagsmunu að gæta.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/25/ESB frá 26. febrúar 2014 um innaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu og um niðurfellingu tilskipunar 2004/17/EB (Stjtíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 243).

⁽²⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 20. desember 2011 um beitingu 2. mgr. 106. gr. sáttmálans um starfshætti Eyrópusambandsins gagnvart ríkisaðstoð í formi bóta til tiltekinn fyrirtækja sem veita opinbera þjónustu sem hefur almenna efnahagslega þýðingu (Stjtíð. ESB, L 7, 11.1.2012, bls. 3).

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 360/2012 frá 25. apríl 2012 um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Eyrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem veita þjónustu er hefur almenna efnahagslega þýðingu (Stjtíð. ESB L 114, 26.4.2012, bls. 8).

- 34) Hafnarstjórn eða lögbært yfirvald ætti að geta valið hvort það veitir hafnarþjónustuna sjálf eða felur innri rekstraraðila að sjá um veitingu slíkrar þjónustu. Ef um er að ræða takmarkaðan fjölda veitanda hafnarþjónustu ættu innri rekstraraðilar að einskorða veitta hafnarþjónustu einungis við þá höfn eða þær hafnir sem þeim hefur verið úthlutað, nema í þeim tilvikum þar sem undanþága vegna samkeppnismarkaðar gildir.
- 35) Aðildarríkin ættu að viðhalda rétti sínum til að tryggja viðunandi félagslegt vernd fyrir starfsfólk fyrirtækja sem veita hafnarþjónustu. Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á það hvernig aðildarríkin beita reglum á sviði félagsmála- og vinnuréttar. Rétt þykir að skýra að í þeim tilvikum þar sem tilskipun ráðsins 2001/23/EB ⁽¹⁾ á ekki við og gerð samnings um hafnarþjónustu felur í sér að skipt sé um veitanda hafnarþjónustu, ætti hafnarstjórn eða lögbært yfirvald, samt sem áður, að geta krafist þess að réttindi og skyldur fyrrum veitanda hafnarþjónustu, sem stafa af ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi sem er í gildi á þeim degi sem breytingin tekur gildi, yfirfærast á nýlega tilnefndan veitanda hafnarþjónustu.
- 36) Þegar ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, fela í sér vinnslu persónuupplýsinga ætti slík vinnsla að fara fram í samræmi við gildandi lög Sambandsins og einkum í samræmi við reglugerð Evrópusambandsins og ráðsins (ESB) 2016/679 ⁽²⁾.
- 37) Í flóknum og samkeppnishæfum geira eins og hafnarþjónustu er grunnþjálfun og reglubundin þjálfun starfsfólks nauðsynleg til að tryggja gæði þjónustunnar og vernda heilbrigði og öryggi hafnarstarfsmanna. Aðildarríkin ættu því að tryggja að veitendur hafnarþjónustu sjái starfsmönnum sínum fyrir fullnægjandi þjálfun.
- 38) Í mörgum höfnum eru notaðir opinberir samningar til að gefa þjónustuveitendum á sviði meðhöndlunar farms og farþegaþjónustu aðgang að markaðnum. Evrópudómstóllinn hefur staðfest að lögbær yfirvöld séu bundin af meginreglunni um gagnsæi og banni við mismunun þegar þau gera slíka samninga. Jafnvel þótt II. kafli þessarar reglugerðar ætti ekki að gilda um veitingu þjónustu vegna farmmeðferðar- og farþegaþjónustu ætti aðildarríkjum áfram að vera frjálst að beita reglum II. kafa í tengslum við þessa þjónustu eða halda núverandi landslögum sínum um markaðsaðgang að því er varðar farmmeðferðar- og farþegaþjónustu, samhliða því að virða meginreglurnar sem settar eru fram í dómaframkvæmd Evrópudómstólsins.
- 39) Samkvæmt ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.960 er nauðsynlegt að á hverju hafnsögusvæði sé hafnsögumaður sem býr yfir mjög sérhæfðri reynslu og sé staðkunnugur svæðinu. Enn fremur er hafnsögupjónusta almennt skyldubundin og sjá aðildarríkin oft sjálf um að skipuleggja eða veita þessa þjónustu. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB ⁽³⁾ er hafnsögumönnum enn fremur falið það hlutverk að greina lögbærum yfirvöldum frá augljósum frávikum sem gætu ógnað öruggri siglingu fljótandi fars eða stofnað í hættu eða skaðað sjávarumhverfið. Þar sem öryggisskilyrði leyfa það er auk þess mikilvægt að öll aðildarríkin hvetji til notkunar skírteina um undanþágu frá hafnsögupjónustu (e. *Pilotage Exemption Certificates*), eða svipaðs fyrirkomulags, til að auka skilvirkni í höfnum og sér í lagi til að efla flutninga á stuttum sjóleiðum. Til að koma í veg fyrir hugsanlega hagsmunaárekstra á milli slíkra verkefna í almannaðágu og viðskiptalegra aðstæðna ætti II. kafli þessarar reglugerðar ekki að gilda um hafnsögupjónustu. Aðildarríkin ættu þó áfram að hafa frelsi til að ákveða hvort þau beiti II. kafa í tengslum við hafnsögupjónustu. Ef þau taka slíka ákvörðun ætti framkvæmdastjórnin að vera upplýst um það til að tryggja dreifingu viðeigandi upplýsinga.
- 40) Án þess að hafa áhrif á samkeppnisreglur Sambandsins ætti þessi reglugerð ekki að ganga gegn rétti aðildarríkjanna, eftir atvikum, til að setja gjaldskrá í því skyni að koma í veg fyrir of há gjöld fyrir hafnarþjónustu í tilvikum þar sem staðan á hafnarþjónustumarkaðnum er slík að ekki er hægt að viðhafa virka samkeppni.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 2001/23/EB frá 12. mars 2001 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launamanna við aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar (Stjútíð. EB L 82, 22.3.2001, bls. 16).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjútíð. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/16/EB frá 23. apríl 2009 um hafnarrikiseftirlit (Stjútíð. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 57).

- 41) Fjármálatengsl milli hafna við sjó, sem taka við opinberu fjármagni, og veitenda hafnarþjónustu annars vegar og opinberra yfirvalda hins vegar ættu að vera gagnsæ til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og koma í veg fyrir markaðsröskun. Í þessu tilliti ætti í þessari reglugerð að rýmka gildissvið meginreglna um gagnsæi fjármálatengsla, sem sett eru fram í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/111/EB ⁽¹⁾, þannig að þau taki til annarra viðtakenda, sbr. þó gildissvið þeirrar tilskipunar.
- 42) Í þessari reglugerð er nauðsynlegt að setja fram reglur um gagnsæi fjármálatengsla til að koma í veg fyrir ójafna samkeppni milli hafna í Sambandinu, einkum þar sem hafnir innan samevrópska flutninganetsins uppfylla skilyrðin til að sækja um fjármögnun frá Sambandinu fyrir tilstuðlan sjóðsins fyrir samtengda Evrópu sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1316/2013 ⁽²⁾.
- 43) Til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði og gagnsæi við úthlutun og nýtingu á opinberu fjármagni og til að koma í veg fyrir markaðsröskun er nauðsynlegt að hafnarstjórn, sem þiggur opinbert fé á sama tíma og hún starfar einnig sem þjónustuveitandi, verði gert að halda reikningum fyrir starfsemi, sem kostuð er með opinberu fjármagni og stunduð í krafti hlutverks hennar sem hafnarstjórn, aðskildum frá reikningum fyrir starfsemi sem framkvæmd er á samkeppnisgrundvelli. Í öllu falli ætti að tryggja að farið sé að reglum um ríkisaðstoð.
- 44) Þegar unnið að dýpkun innan hafnarsvæðis, á vegum hafnar eða annarrar einingar, ætti að halda reikningum vegna dýpkunar aðskildum frá reikningum vegna annarrar starfsemi, til að tryggja gagnsæi.
- 45) Án þess að hafa áhrif á lög Sambandsins og heimildir framkvæmdastjórnarinnar er mikilvægt að framkvæmdastjórnin greini, með tímanlegum hætti og í samráði við alla hagsmunaaðila, hvaða fjárfestingar opinberra aðila í hafnargrunnvirkjum falla undir gildissvið reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 651/2014 ⁽³⁾ (reglugerð um almenna hópundanþágu) og hvaða grunnvirki falla ekki undir gildissvið ríkisaðstoðar, með tilliti til þess að tiltekin grunnvirki eru ekki af efnahagslegum toga, þ.m.t. aðgangs- og varnargrunnvirki, að því tilskildu að allir hugsanlegir notendur hafi aðgang að þeim á jafnréttisgrundvelli og án mismununar.
- 46) Hafnarþjónustugjöld, sem veitendur hafnarþjónustu leggja á innan ramma skyldunnar til að veita opinbera þjónustu, og gjöld fyrir hafnsöguþjónustu, sem er ekki veitt á grundvelli virkrar samkeppni, gætu falið í sér meiri hættu á verðlagsmisnotkun í þeim tilvikum þar sem einokunarstaða ríkir. Fyrir slíka þjónustu ætti að gera ráðstafanir til að tryggja að gjöldin séu ákveðin með gagnsæjum, hlutlægum hætti og án mismununar sem og þannig að þau séu í hlutfallslegu samræmi við kostnað þjónustunnar sem veitt er.
- 47) Fyrir skilvirkni sakir ætti að ákvarða hafnargrunnvirkjagjöld í hverri höfn á gagnsæjan hátt í samræmi við viðskiptaáform og fjárfestingaráætlanir hverrar hafnar fyrir sig og, ef við á, í samræmi við almennar kröfur sem mælt er fyrir um innan ramma almennrar stefnu viðkomandi aðildarríkis í hafnarmálum.
- 48) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á rétt hafna og viðskiptavina þeirra til að semja, eftir atvikum, um afslætti sem eru háðir viðskiptaleynd. Markmiðið með þessari reglugerð er ekki að krefjast þess að almenningur eða þriðju aðilar séu upplýstir um slíka afslætti. Hins vegar ætti hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, a.m.k. að birta stöðluð gjöld áður en verðmismunun verður reyndin.
- 49) Leyfa ætti breytileika í hafnargrunnvirkjagjöldum til að efla flutninga á stuttum sjóleiðum og laða að fljótandi för með árangur yfir meðallagi á sviði umhverfismála og orku- eða kolefnisnýtni innan flutningastarfsemi, einkum flutninga á sjó eða starfsemi á landi þeim tengdum. Þetta ætti að stuðla að því að stefnumarkmið á sviði umhverfis og loftslagsbreytinga náist og sjálfbærri þróun hafnar og umhverfis hennar, einkum með því að stuðla að því að draga úr umhverfisþorum fljótandi fara sem koma til hafnar og dvelja þar.

⁽¹⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2006/111/EB frá 16. nóvember 2006 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja, svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinn fyrirtækja (Stjtíð. ESB L 318, 17.11.2006, bls. 17).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1316/2013 frá 11. desember 2013 um að koma á fót sjóði fyrir samtengda Evrópu, um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 913/2010 og um niðurfellingu á reglugerðunum (EB) nr. 680/2007 og (EB) nr. 67/2010 (Stjtíð. ESB L 348, 20.12.2013, bls. 129).

⁽³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 651/2014 frá 17. júní 2014 þar sem tilgreindir eru tilteknir flokkar aðstoðar sem samrýmast innri markaðnum til beitingar á 107. og 108. gr. sáttmálans (Stjtíð. ESB, L 187, 26.6.2014, bls. 1).

- 50) Með hliðsjón af stefnu hafnarinnar á sviði efnahagsmála, stefnu hafnarinnar á sviði skipulagsáætlunar eða viðskipta-háttum hafnarinnar og, ef við á, almennri stefnu viðkomandi aðildarríkis á sviði hafnarmála, getur breytileiki hafnar-grunnvirkjagjalda leitt til þess að gjöld fyrir tiltekinn flokk notenda séu fastsett við núll. Slíkir flokkar notenda gætu m.a. verið sjúkraskip, skip í leiðangri sem tengist vísindum, menningu eða mannúðarmálum, dráttarbátar og fljótandi þjónustubúnaður hafnarinnar.
- 51) Í samstarfi við aðildarríkin ætti framkvæmdastjórnin að útfæra leiðbeiningar um sameiginlegar flokkunarviðmiðanir fyrir skip í tengslum við valfrjálst umhverfisgjald, að teknu tilliti til alþjóðlega viðurkenndra staðla.
- 52) Nauðsynlegt er að tryggja að haft sé samráð við notendur hafna og aðra hagsmunaaðila um mikilvæg málefni sem tengjast heilbrigðri þróun hafnarinnar, stefnu hennar í gjaldtöku ásamt árangri hennar og getu til að laða að og skapa atvinnustarfsemi. Undir slík mikilvæg málefni fellur samræming hafnarþjónustu innan hafnarsvæðisins, skilvirkni tenginga við upplandið og skilvirkni stjórnsýslu í höfnum sem og umhverfismál. Slíkt samráð ætti hvorki að hafa áhrif á aðrar, sérstakar valdheimildir, sem tengjast þessum málefnum, né heldur á möguleika aðildarríkjanna að halda slíka samráðsfundi í einstökum ríkjum. Hafnarstjórn ætti einkum að hafa samráð við notendur hafna og aðra hlutaðeigandi hagsmunaaðila varðandi áætlanir um þróun hafnarinnar.
- 53) Til að tryggja rétta og skilvirka beitingu þessarar reglugerðar ættu aðildarríkin að tryggja að til staðar sé skilvirk málsmeðferð um meðferð kvartana.
- 54) Yfirvöld aðildarríkja ættu að vinna saman við meðhöndlun kvartana í deilumálum aðila, sem eru með staðfestu í öðrum aðildarríkjum, og ættu að skiptast á almennum upplýsingum um meðferð kvartana til að greiða fyrir samræmdri beitingu þessarar reglugerðar.
- 55) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að tryggja ramma um veitingu hafnarþjónustu sem og um viðeigandi ramma til að laða að nauðsynlegar fjárfestingar í öllum höfnum við sjó innan samevrópska flutninganetsins, vegna Evrópuvídarrinnar eða þess að höfnin og viðkomandi siglingageiri eru í eðli sínu alþjóðleg og ná yfir landamæri, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna þess að nauðsynlegt er að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum í Evrópu, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálagðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þeim markmiðum.
- 56) Viðræðunefnd starfsgreina innan hafnargeirans á vettvangi ESB skapar ramma fyrir aðila vinnumarkaðarins til að þróa sameiginlega nálgun að félagslegum áskorunum að því er varðar tengsl milli aðila vinnumarkaðarins í höfnum, þ.m.t. vinnuskilyrði, málefni er varða heilbrigði og öryggi, þjálfunarkröfur og faglega menntun og hæfi. Þennan ramma ætti að þróa, einkum í ljósi markaðs- og tækniþróunar, og gera ætti geirann eftirsóknarverðari fyrir ungt starfsfólk af báðum kynjum á vinnumarkaðnum, jafnframt því að tekið sé tillit til mikilvægis þess að standa vörð um samkeppnishæfni evrópskra hafna við sjó og stuðla að góðum vinnuskilyrðum. Með fullri virðingu fyrir sjálfræði aðila vinnumarkaðarins og að teknu tilliti til tæknilegra framfara og framþróunar á sviði vörustjórnunar er viðræðunefnd starfsgreina fyrir hafnargeirann á vettvangi ESB hvött til að útbúa leiðbeiningar um þróun þjálfunarkrafna til að koma í veg fyrir slys á vinnustaðnum og tryggja hafnarstarfsmönnum heilbrigði og öryggi á hæsta mögulega stigi. Aðilar vinnumarkaðarins ættu einnig að kanna mismunandi skipulagslíkön fyrir vinnuafli í höfnum við sjó sem tryggir gæðastörf og örugg vinnuskilyrði ásamt því að bregðast við sveiflum í eftirspurn eftir vinnu í höfnum. Mikilvægt er að framkvæmdastjórnin styðji og greiði fyrir vinnu viðræðunefndar starfsgreina fyrir hafnargeirann á vettvangi ESB.
- 57) Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd, einkum í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI, GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð er komið á:
 - a) ramma um veitingu hafnarþjónustu,
 - b) sameiginlegum reglum um gagnsæi í fjármálum og um hafnarþjónustu- og hafnargrunnvirkjagjöld.
2. Þessi reglugerð gildir um veitingu eftirfarandi flokka hafnarþjónustu („hafnarþjónusta“), ýmist á hafnarsvæðinu eða á siglingaleiðinni að höfninni:
 - a) eldsneytistöku,
 - b) meðhöndlun farms,
 - c) festarþjónustu,
 - d) farþegaþjónustu,
 - e) söfnun úrgangs og farmleifa frá skipum,
 - f) hafnsöguþjónustu og
 - g) dráttarbátaþjónustu.
3. Ákvæði 2. mgr. 11. gr. gilda einnig um dýpkun.
4. Þessi reglugerð gildir um allar hafnir við sjó innan samevrópska flutninganetsins sem skráðar eru í II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1315/2013.
5. Aðildarríkin geta ákveðið að þessi reglugerð gildi ekki um hafnir við sjó innan heildarnetsins, sem eru staðsettar við ystu svæðin sem um getur í 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Ef aðildarríki ákveða að þessi reglugerð gildi ekki um slíkar hafnir við sjó skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um slíka ákvörðun.
6. Aðildarríkin geta einnig ákveðið að þessi reglugerð gildi um aðrar hafnir við sjó. Ef aðildarríkin ákveða að þessi reglugerð gildi um aðrar hafnir við sjó skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um slíka ákvörðun.
7. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB ⁽¹⁾ og 2014/24/ESB ⁽²⁾ og tilskipun 2014/25/ESB.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „eldsneytistaka“: afgreiðsla til fljótandi fars, sem liggur við bryggju, á föstu, fljótandi eða loftkenndu eldsneyti eða hvers konar orkugjafa, sem notaður er til að knýja fljótandi farið, ásamt því að vera almennur og sértækur orkugjafi um borð í fljótandi farinu,
- 2) „meðhöndlun farms“: skipulagning og meðhöndlun farms milli fljótandi fars, sem flytur hann, og lands, hvort heldur sem er í tengslum við innflutning, útflutning eða umskipun farms, þ.m.t. meðhöndlun, sjóbúningur, losun, stöflun, flutningur og tímabundin geymsla farms í viðeigandi farmmeðhöndlunarstöð og í beinum tengslum við flutning farms, að undanskilinni hýsingu í vörugeymslu, tæmingu (e. *stripping*), endurpökkun eða annarri virðisaukandi þjónustu sem tengist farminum, nema aðildarríkið ákveði annað.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB frá 26. febrúar 2014 um gerð sérleyfissamninga (Stjútíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 1).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB frá 26. febrúar 2014 um opinber innkaup og niðurfellingu tilskipunar 2004/18/EB (Stjútíð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 65).

- 3) „lögbært yfirvald“: opinber aðili eða einkaaðili sem hefur heimild, á staðbundnum, svæðisbundnum eða landsbundnum vettvangi, til að annast starfsemi, samkvæmt landslögum eða landsbundnum gerningum, sem varðar skipulagningu og stjórnun hafnarstarfsemi, í tengslum við hafnarstjórn eða í staðinn fyrir hana,
- 4) „dýpkun“: í því skyni að gera fljótandi förum kleift að komast að höfninni er sandur, setlög eða önnur efni fjarlægð frá botni siglingaleiðar að höfninni eða innan hafnarsvæðisins, sem fellur undir valdheimildir hafnarstjórnar, þ.m.t. förgun efnisins sem er fjarlægt, og tekur þetta bæði til upphaflegrar losunar (stofndýpkun) og viðhaldsdýpkunar, sem er framkvæmd til að halda siglingaleiðinni opinni, án þess að teljast hafnarþjónusta fyrir notendur,
- 5) „hafnarstjórn“: opinber aðili eða einkaaðili sem hefur það hlutverk samkvæmt landslögum eða landsbundnum gerningum að stjórna og hafa umsjón með hafnargrunnvirkjum, eða hefur valdheimildir til þess, á staðbundnum vettvangi, mögulega í tengslum við aðra starfsemi, ásamt því að sinna einu eða fleiri af eftirfarandi verkefnum í viðkomandi höfn: samræmingu hafnarumferðar, stjórnun hafnarumferðar, samræmingu starfsemi rekstraraðila í viðkomandi höfn og vöktun starfsemi rekstraraðila í viðkomandi höfn,
- 6) „festarþjónusta“: þjónusta við að leggja skipum að eða frá bryggju, þ.m.t. að draga skip meðfram viðlegubryggju, sem krafist er fyrir örugga starfrækslu fljótandi fars í höfninni, eða á siglingaleiðinni að höfninni,
- 7) „farþegaþjónusta“: móttaka og meðhöndlun farþega, farangurs þeirra og ökutækja milli fljótandi farsins, sem flytur þau, og lands, og felur einnig í sér vinnslu persónuupplýsinga og flutning farþega innan viðkomandi farþegamiðstöðvar,
- 8) „hafnsöguþjónusta“: leiðsöguþjónusta fyrir fljótandi för sem er í höndum hafnsögumanns eða hafnsögustöðvar til að tryggja örugga komu eða brottför fljótandi fars í höfn á siglingaleið að höfninni eða örugga siglingu fars innan hafnarinnar,
- 9) „hafnargrunnvirkjagjald“: gjald sem lagt er á, beint eða óbeint, í þágu hafnarstjórnar eða lögbærs yfirvalds, fyrir notkun á grunnvirkjum, aðstöðu og þjónustu, þ.m.t. siglingaleið að viðkomandi höfn, sem og aðgangur að þjónustu fyrir afgreiðslu farþega og farms en að undanskildum gjöldum fyrir lóðarleigu og gjöldum sem hafa jafngild áhrif,
- 10) „söfnun úrgangs og farmleifa frá skipum“: móttaka úrgangs og farmleifa frá skipum í hvers konar aðstöðu, hvort sem um er að ræða fasta, fljótandi eða hreyfanlega aðstöðu, sem nota má til að taka á móti úrgangi og farmleifum frá skipum, eins og það er skilgreint í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/59/EB ⁽¹⁾,
- 11) „hafnarþjónustugjald“: gjald sem lagt er á í þágu veitanda hafnarþjónustu og greiðist af notendum viðkomandi þjónustu,
- 12) „hafnarþjónustusamningur“: formlegur og lagalega bindandi samningur eða gerningur, sem hefur jafngild réttaráhrif, milli veitanda hafnarþjónustu og hafnarstjórnar, eða lögbærs yfirvalds, sem varðar veitingu hafnarþjónustu, einn eða fleiri flokka þjónustu, sbr. þó aðferðina sem notuð er til að tilnefna veitendur hafnarþjónustu,
- 13) „veitandi hafnarþjónustu“: einstaklingur eða lögaðili sem býður upp á eða óskar eftir því að bjóða upp á einn eða fleiri flokka hafnarþjónustu gegn þóknun,
- 14) „skylda til að veita opinbera þjónustu“: krafa sem skilgreind er eða ákvörðuð til að tryggja veitingu hafnarþjónustu eða -starfsemi sem varðar almannahagsmuni, sem rekstraraðili, ef hann tæki mið af eigin viðskiptahagsmunum, myndi ekki taka að sér eða ekki að sama marki eða samkvæmt sömu skilyrðum,
- 15) „flutningur á stuttum sjóleiðum“: flutningur farms og farþega sjóleiðis milli hafna sem staðsettar eru í Evrópu (landfræðilega séð) eða milli þessara hafna og hafna sem staðsettar eru í löndum utan Evrópu með strandlengju við innhöf sem liggja að landamærum Evrópu,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/59/EB frá 27. nóvember 2000 um aðstöðu í höfnum til að taka á móti úrgangi skipa og farmleifum (Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 81).

- 16) „höfn við sjó“: landsvæði og hafsvæði, sem samanstanda af grunnvirkjum og búnaði þar sem fyrst og fremst er hægt að taka á móti fljótandi förum, ferma og afferma þau, geyma vörur, taka á móti og afhenda þessar vörur og þar sem farþegar, áhöfn og aðrir einstaklingar geta farið að og frá borði, og hvers konar önnur grunnvirki sem nauðsynleg eru fyrir flutningsaðila innan hafnarvæðisins,
- 17) „dráttarbátaþjónusta“: aðstoð sem dráttarbátur veitir fljótandi fari til að tryggja örugga siglingu inn í eða út úr höfn eða örugga siglingu innan hafnarinnar með því að aðstoða fljótandi farið við stjórnök þess,
- 18) „siglingaleið“: aðgangur að höfn frá opnu hafi, t.d. aðkomuleiðir að höfnum, innsiglingaleiðir, ár, sjóskipaskurðir og firðir, að því tilskildu að slík siglingaleið falli undir valdheimildir hafnarstjórnarinnar.

II. KAFLI

VEITING HAFNARÞJÓNUSTU

3. gr.

Skipulag hafnarþjónustu

1. Aðgangur að markaði til að veita hafnarþjónustu í höfnum við sjó getur, samkvæmt þessari reglugerð, verið háður:
 - a) lágmarkskröfum um veitingu hafnarþjónustu,
 - b) takmörkunum á fjölda veitenda,
 - c) skyldum til að veita opinbera þjónustu,
 - d) takmörkunum sem tengjast innri rekstraraðilum.
2. Aðildarríkin geta ákveðið í landslögum sínum að engin þeirra skilyrða sem um getur í 1. mgr. gildi um einn eða fleiri flokka hafnarþjónustu.
3. Skilmálar sem gilda um aðgang að aðstöðu, tækjum og búnaði í höfninni skulu vera réttlátir, sanngjarnir og án mismununar.

4. gr.

Lágmarkskröfur um veitingu hafnarþjónustu

1. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, getur krafist þess að veitendur hafnarþjónustu, þ.m.t. undirverktakar, uppfylli lágmarkskröfur um að veita viðkomandi hafnarþjónustu.
2. Lágmarkskröfurnar, sem kveðið er á um í 1. mgr., mega einungis gilda um eftirfarandi:
 - a) faglega menntun og hæfi veitanda hafnarþjónustu, starfsfólks hans eða þeirra einstaklinga sem hafa í raun og að staðaldri umsjón með starfsemi veitanda hafnarþjónustu,
 - b) fjárhagslega getu veitanda hafnarþjónustu,
 - c) þann búnað sem nauðsynlegur er til að veita viðeigandi hafnarþjónustu við eðlileg og örugg skilyrði og getuna til að viðhalda þessum búnaði í tilskildu ástandi,
 - d) aðgengi að viðeigandi hafnarþjónustu á öllum bryggjum, án raskana, dag sem nótt, allt árið um kring, fyrir alla notendur,
 - e) uppfyllingu krafna um siglingaöryggi eða öryggi hafnarinnar og hafnarvernd eða aðgang að höfninni, tækjum hennar, búnaði, starfsfólki og öðrum einstaklingum,
 - f) uppfyllingu staðbundinna, landsbundinna og alþjóðlegra umhverfiskrafna sem og umhverfiskrafna Sambandsins,

- g) uppfyllingu skyldna á sviði félagsmála- og vinnulöggjafar, sem gilda í aðildarríki viðkomandi hafnar, þ.m.t. skilmálar gildandi kjarasamninga, kröfur um mönnun og kröfur um vinnu- og hvíldartíma farmanna, og gildandi reglna um vinnueftirlit,
- h) óflekkað mannorð veitanda hafnarþjónustu, eins og ákveðið er í samræmi við gildandi landslög um óflekkað mannorð, að teknu tilliti til knýjandi ástæðna til að efast um áreiðanleika veitanda hafnarþjónustu.
3. Ef aðildarríki telur nauðsynlegt að taka ákvörðun um fánarfiskkröfu gagnvart fljótandi förum, sem eru aðallega notuð við dráttar- og legufæraaðgerðir, í höfnum sem eru staðsettar á yfirráðasvæði þess, til að tryggja að farið sé að fullu að g-lið 2. mgr., skal aðildarríkið upplýsa framkvæmdastjórnina um ákvörðun sína áður en útbodstilkynningin er birt eða, ef engin slík útbodstilkynning er fyrir hendi, áður en það tekur ákvörðun um viðkomandi fánarfiskkröfu, sbr. þó 4. mgr.
4. Lágmarkskröfur skulu:
- a) vera gagnsæjar, hlutlægar, án mismununar, viðeigandi og í hlutfallslegu samræmi við flokk og eðli viðkomandi hafnarþjónustu,
- b) uppfylltar, þar til réttindin til að veita hafnarþjónustu falla úr gildi.
5. Ef lágmarkskröfurnar innihalda sértæka þekkingu á staðbundnum aðstæðum skal hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, tryggja að aðgangur að upplýsingum sé fullnægjandi samkvæmt gagnsæjum skilyrðum án mismununar.
6. Í þeim tilvikum sem um getur í 1. mgr. skal hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, birta lágmarkskröfurnar, sem um getur í 2. mgr., og ferlið við veitingu réttinda til að veita hafnarþjónustu, í samræmi við þessar kröfur, eigi síðar en 24. mars 2019, eða, að því er varðar lágmarkskröfur, sem eiga að taka gildi eftir þann dag, a.m.k. þremur mánuðum áður en þessar kröfur eiga að taka gildi. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal upplýsa veitendur hafnarþjónustu um það fyrir fram ef einhverjar breytingar verða á viðmiðunum og ferlinu.
7. Þessi grein gildir án þess að hafa áhrif á 7. gr.

5. gr.

Málsmeðferð til að tryggja að farið sé að lágmarkskröfum

- Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal koma fram við veitendur hafnarþjónustu með gagnsæjum, hlutlægum og viðeigandi hætti án mismununar.
- Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal veita eða synja veitanda um rétt til að veita hafnarþjónustu á grundvelli þeirra lágmarkskrafa sem settar eru í samræmi við 4. gr., innan tilskilins tíma, sem þó má aldrei vera lengri en fjórir mánuðir, frá móttöku beiðni um að veita slík réttindi og nauðsynleg gögn.
- Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal rökstyðja slíka synjun með tilhlýðilegum hætti á grundvelli lágmarkskrafnanna sem settar eru fram í 2. mgr. 4. gr.
- Sérhver takmörkun eða svipting hafnarstjórnar eða lögbærs yfirvalds á réttinum til að veita hafnarþjónustu skal vera rökstudd á tilhlýðilegan hátt og samrýmast 1. mgr.

6. gr.

Takmarkanir á fjölda veitanda hafnarþjónustu

- Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, getur takmarkað fjölda veitanda hafnarþjónustu fyrir tiltekna hafnarþjónustu af einni eða fleiri eftirfarandi ástæðum:
 - ef skortur er á landsvæði eða sjávarlóðum eða slík svæði eru frátekin til annarra nota, að því tilskildu að takmörkunin samrýmist ákvörðunum eða áætlunum hafnarstjórnar og, eftir því sem við á, annarra opinberra yfirvalda í samræmi við landslög,

- b) vöntun á slíkri takmörkun, sem kemur í veg fyrir að hægt sé að veita opinbera þjónustu, eins og kveðið er á um í 7. gr., þ.m.t. þegar slík vöntun leiðir til óhóflega mikils kostnaðar við að sinna slíkum skyldum fyrir hafnarstjórn, lögbært yfirvald eða notendur hafna,
- c) vöntun á slíkri takmörkun, sem stangast á við nauðsyn þess að tryggja örugga, áreiðanlega eða umhverfislega sjálfbæra hafnarstarfsemi,
- d) ef eðli hafnargrunnvirkis eða eðli hafnarumferðar er þannig að ógerlegt reynist að hafa marga veitendur hafnarþjónustu í höfninni,
- e) ef ákveðið hefur verið, skv. 35. gr. tilskipunar 2014/25/ESB, að hafnargeirinn eða undirgeiri hans ásamt tilheyrandi hafnarþjónustu, í aðildarríki annist starfsemi sem er háð samkeppnisskilyrðum í samræmi við 34. gr. þeirrar tilskipunar. Í slíkum tilvikum skulu 2. og 3. mgr. þessarar greinar ekki gilda.

2. Til að gefa hagsmunaaðilum tækifæri til að leggja fram athugasemdir innan tilskilins tíma skal hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, birta allar tillögur um takmörkun á fjölda veitenda hafnarþjónustu, í samræmi við 1. mgr., ásamt rökstuðningi fyrir því, a.m.k. þremur mánuðum áður en ákvörðun um að takmarka fjölda veitenda hafnarþjónustu hefur verið samþykkt.

3. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal birta samþykktá ákvörðun um að takmarka fjölda veitenda hafnarþjónustu.

4. Ef hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, ákveður að takmarka fjölda veitenda hafnarþjónustu skal hún fylgja valferli sem skal vera opið öllum hagsmunaaðilum, án mismununar og gagnsætt. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal birta upplýsingar um hafnarþjónustuna sem á að veita, sem og um valferlið, og skal tryggja að allar mikilvægar upplýsingar, sem eru nauðsynlegar hagsmunaaðilum til að geta undirbúið umsóknir sínar, séu í raun aðgengilegar öllum hagsmunaaðilum. Hagsmunaaðilum skal gefinn nægur tími til að gera þeim kleift að framkvæma markvisst mat og undirbúa umsóknir sínar. Við eðlilegar kringumstæður skal slíkur frestur vera að lágmarki 30 dagar.

5. Ákvæði 4. mgr. gilda ekki í þeim tilvikum sem um getur í e-lið 1. mgr. 7. mgr. þessarar greinar og í 8. gr.

6. Þegar hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, sér annaðhvort sjálft um að veita hafnarþjónustu eða veitir hana fyrir tilstuðlan lagalegs aðgreinds aðila, sem hún stjórnar sjálf með beinum eða óbeinum hætti, skal hlutaðeigandi aðildarríki gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir hagsmunaaðrekstra. Ef slíkar ráðstafanir eru ekki fyrir hendi skulu veitendur ekki vera færri en tveir, nema ein eða fleiri af ástæðunum, sem tilgreindar eru í 1. mgr., réttlæti að fjöldi veitenda hafnarþjónustu verði takmarkaður við einungis einn veitanda.

7. Aðildarríkin geta ákveðið að hafnir þeirra innan heildarnetsins, sem uppfylla ekki viðmiðanirnar í b-lið 2. mgr. 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1315/2013, megi takmarka fjölda þjónustuveitenda fyrir tiltekna hafnarþjónustu. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um slíka ákvörðun.

7. gr.

Skylda til að veita opinbera þjónustu

1. Aðildarríkin geta ákveðið að leggja þær skyldur á veitendur hafnarþjónustu að veita opinbera þjónustu sem tengist hafnarþjónustu og geta falið hafnarstjórn, eða lögbæru yfirvaldi, að leggja á slíkar skyldur, til að tryggja a.m.k. eitt af eftirfarandi:

- a) aðgengi að hafnarþjónustu á öllum bryggjum, án raskana, dag sem nótt, allt árið um kring, fyrir alla notendur hafna,
- b) aðgengi að þjónustu fyrir alla notendur á jafnréttisgrundvelli,
- c) viðráðanlegt verð þjónustunnar fyrir tiltekinn flokk notenda,
- d) öryggi hafnar, hafnarvernd eða umhverfislega sjálfbærni hafnarstarfsemi,

e) að almenningi sé veitt viðunandi flutningaþjónusta og

f) samheldni milli svæða.

2. Skyldan til að veita opinberu þjónustuna, sem um getur í 1. mgr., skal vera skýrt skilgreind, gagnsæ, sanngreinanleg og án mismununar, og tryggja jafnan aðgang allra veitenda hafnarþjónustu sem hafa staðfestu í Sambandinu.

3. Ef aðildarríki ákveður að leggja á skyldur um opinbera þjónustu fyrir sömu þjónustu í öllum höfnum sínum við sjó, sem falla undir þessa reglugerð, skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar skyldur.

4. Ef röskun verður á hafnarþjónustu, sem fellur undir opinbera þjónustuskyldu, eða þegar bráð hætta er á að slík staða komi upp, getur hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, gripið til neyðarráðstafana. Neyðarráðstöfunin getur verið milliliðalaus úthlutun þar sem öðrum veitanda er falið að veita þjónustuna í allt að tvö ár. Á því tímabili skal hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, annaðhvort hefja nýtt ferli til að velja veitanda hafnarþjónustu eða beita 8. gr. Sameiginlegar kjaraaðgerðir á vinnumarkaði, sem fara fram í samræmi við landslög, teljast ekki til röskunar á hafnarþjónustu sem getur haft í för með sér að gripið sé til neyðarráðstafana.

8. gr.

Innri rekstraraðili

1. Án þess að hafa áhrif á 6. mgr. 6. gr. getur hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, ákveðið annaðhvort að veita hafnarþjónustuna sjálf eða fyrir tilstuðlan sjálfstæðs lögaðila, sem hún hefur yfirráð yfir, sem svipar til þeirra yfirráða sem hún hefur yfir eigin deildum, að því tilskildu að 4. gr. gildi jafnt fyrir alla rekstraraðila sem veita viðkomandi hafnarþjónustu. Í slíku tilviki telst veitandi hafnarþjónustu vera innri rekstraraðili að því er þessa reglugerð varðar.

2. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, telst aðeins hafa yfirráð yfir sjálfstæðum lögaðila, sem svipar til þess yfirráðs sem hún hefur yfir eigin deildum, ef hún hefur afgerandi áhrif bæði á skipulagsmarkmið og mikilvægar ákvarðanir hlutaðeigandi lögaðila.

3. Í þeim tilvikum sem um getur í a- til d-lið 1. mgr. 6. gr. skulu störf innri rekstraraðila takmarkast við að veita hafnarþjónustuna, sem honum hefur verið úthlutað, einungis í þeirri eða þeim höfnum þar sem honum hefur verið úthlutað að veita hafnarþjónustu.

9. gr.

Verndun réttinda starfsmanna

1. Þessi reglugerð skal ekki hafa áhrif á beitingu félagsmála- og vinnulöggjafar í aðildarríkjunum.

2. Án þess að hafa áhrif á lög Sambandsins og landslög, þ.m.t. gildandi kjarasamninga milli aðila vinnumarkaðarins, skal hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, krefjast þess að tilnefndur veitandi hafnarþjónustu tryggi að vinnuskilyrði starfsfólks samrýmist gildandi skyldum á sviði félagsmála- og vinnulöggjafar og fari að félagslegum kröfum, eins og kveðið er á um í lögum Sambandsins, landslögum eða kjarasamningum.

3. Ef um er að ræða breytingu á stöðu veitanda hafnarþjónustu, vegna veitingu sérleyfis eða opinbers samnings, getur hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, krafist þess að réttindi og skyldur fyrrum veitanda hafnarþjónustu, sem leiða af ráðningarsamningi, eða ráðningarsambandi, eins og það er skilgreint í landslögum, sem er í gildi á þeim degi sem breytingin tekur gildi, flytjist yfir á nýlega tilnefndan veitanda hafnarþjónustu. Í slíku tilviki skal starfsfólk, sem fyrrum veitandi hafnarþjónustu hefur ráðið, fá sömu réttindi og það ætti rétt á ef um aðilaskipti á fyrirtækjum, í skilningi tilskipunar 2001/23/EB, hefði verið að ræða.

4. Ef flutningur á starfsfólki á sér stað í tengslum við veitingu hafnarþjónustu skal, í útboðsgögnum og samningum um opinbera hafnarþjónustu, tilgreina viðkomandi starfsfólk og veita gagnsæjar upplýsingar um samningsbundinn rétt þess og samkvæmt hvaða skilyrðum starfsmenn teljast vera tengdir hafnarþjónustunni.

*10. gr.***Undanþágur**

1. Þessi kafli og 21. gr. gilda ekki um meðhöndlun farms, farþega- eða hafnsöguþjónustu.
2. Aðildarríkin geta ákveðið að þessi kafli og 21. gr. gildi um hafnsöguþjónustu. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um slíka ákvörðun.

III. KAFLI

GAGNSÆI Í FJÁRMÁLUM OG SJÁLFSTÆÐI*11. gr.***Gagnsæi fjármálatengsla**

1. Fjármálatengsl milli opinberra yfirvalda og hafnarstjórnar eða annarra aðila, sem veita hafnarþjónustu fyrir hennar hönd og þiggja opinbert fjármagn, skulu endurspeglast með gagnsæjum hætti í bókhaldskerfinu til að sýna eftirfarandi atriði með skýrum hætti:
 - a) opinbert fjármagn sem opinber yfirvöld veita hafnarstjórn viðkomandi hafnar milliliðalaust til ráðstöfunar,
 - b) opinbert fjármagn, sem opinber yfirvöld veita fyrir milligöngu opinberra fyrirtækja eða opinberra fjármálastofnana, og
 - c) til hvaða nota þetta opinbera fjármagn var úthlutað.
2. Ef hafnarstjórn, sem tekur á móti opinberu fjármagni, sér sjálf um að veita hafnarþjónustu eða sjá um dýpkun, eða annar aðili veitir slíka þjónustu fyrir hennar hönd, skal hún halda reikninga yfir hafnarþjónustu eða dýpkun, sem kostuð er af opinberu fjármagni, aðskildum frá reikningum fyrir aðra starfsemi sína með þeim hætti:
 - a) að öllum kostnaði og tekjum sé rétt skipt eða ráðstafað með því að rökstyðja með hlutlægum hætti kostnaðarbókhaldsreglurnar, sem eru alltaf notaðar eins, og
 - b) að ekki fari á milli mála eftir hvaða kostnaðarbókhaldsreglum aðskilið bókhald er fært.
3. Til opinbers fjármagns, sem um getur í 1. mgr., telst hlutafé og fjárigildi sem er hliðstætt eigin fé, óundurkræfir styrkir, styrkir sem á aðeins að endurgreiða við tilteknar aðstæður, lán, þ.m.t. yfirdrættir og fyrirframgreiðslur í formi fjármagnsinnspýtinga, ábyrgðir frá opinberum yfirvöldum til hafnarstjórnar og hvers konar annar opinber fjárstuðningur.
4. Hafnarstjórn, eða annar aðili sem veitir hafnarþjónustu fyrir hennar hönd, skal geyma upplýsingar um fjármálatengslin, sem um getur í 1. og 2. mgr., í fimm ár frá lokum þess reikningsárs sem upplýsingarnar eiga við um.
5. Hafnarstjórn, eða annar aðili sem veitir hafnarþjónustu fyrir hennar hönd, skal, ef borin er fram formleg kvörtun og sé þess óskað, veita viðeigandi yfirvaldi í viðkomandi aðildarríki aðgang að upplýsingunum, sem um getur í 1. og 2. mgr., og að hvers konar viðbótarupplýsingum, sem yfirvaldið telur þörf á, til að meta nákvæmlega innsend gögn og meta hvort farið sé að þessari reglugerð í samræmi við samkeppnisreglur. Viðeigandi yfirvald skal veita framkvæmdastjórninni aðgang að slíkum upplýsingum sé þess óskað. Upplýsingarnar skulu sendar innan þriggja mánaða frá dagsetningu beiðninnar.
6. Ef hafnarstjórn, eða annar aðili sem veitir hafnarþjónustu fyrir hennar hönd, hefur ekki mótttekið opinbert fjármagn á undangengnum uppgjörssárum, en byrjar að taka á móti slíku fjármagni, skal framkvæmdastjórnin eða viðkomandi aðili beita 1. og 3. mgr. frá uppgjörssárinu, eftir að opinbert fjármagn hefur verið millifært.

7. Ef opinbert fjármagn er greitt sem batur fyrir skyldu til að veita opinbera þjónustu skal það sýnt sérstaklega í viðeigandi reikningum og ekki er heimilt að yfirfæra það á aðra þjónustu eða atvinnustarfsemi.

8. Aðildarríkin geta ákveðið að 2. mgr. þessarar greinar gildi ekki um hafnirnar innan heildarnetsins, sem uppfylla ekki viðmiðanirnar sem settar eru fram í b-lið 2. mgr. 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1315/2013, ef þetta hefur í för með sér óhóflega stjórnsýslulega byrði, að því tilskildu að móttekið opinbert fjármagn, og notkun þess til veitingar hafnarþjónustu, sé að öllu leyti gagnsætt í bókhaldskerfi þeirra. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina fyrir fram um slíka ákvörðun.

12. gr.

Hafnarþjónustugjöld

1. Gjöldin fyrir þjónustu, sem innri rekstraraðili veitir samkvæmt skyldu til að veita opinbera þjónustu, gjöldin fyrir hafnsöguþjónustu, sem á ekki í beinni samkeppni, og gjöldin sem veitendur hafnarþjónustunnar, sem um getur í b-lið 1. mgr. 6. gr., leggja á, skulu vera gagnsæ, hlutlæg og án mismununar sem og í hlutfallslegu samræmi við kostnað þjónustunnar sem veitt er.

2. Heimilt er að sameina greiðslu hafnarþjónustugjalda öðrum greiðslum, t.d. greiðslu hafnargrunnvirkjagjalda. Í slíku tilviki skal veitandi hafnarþjónustu og, eftir því sem við á, hafnarstjórn, tryggja að fjárhæð hafnarþjónustugjaldsins sé auðgreinanleg fyrir notanda hafnarþjónustunnar.

3. Ef lögð er fram formleg kvörtun skal veitandi hafnarþjónustu, sé þess óskað, veita viðeigandi yfirvaldi í viðkomandi aðildarríki aðgang að öllum viðeigandi upplýsingum um þá þætti sem liggja til grundvallar ákvörðun um samsetningu og fjárhæð hafnarþjónustugjaldanna sem falla undir 1. mgr.

13. gr.

Hafnargrunnvirkjagjöld

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lagt sé á hafnargrunnvirkjagjald. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að veitendur hafnarþjónustu, sem nýta sér grunnvirki hafnarinnar, leggja á hafnarþjónustugjöld.

2. Heimilt er að sameina greiðslu hafnargrunnvirkjagjalda öðrum greiðslum, t.d. greiðslu hafnarþjónustugjalda. Í slíku tilviki skal hafnarstjórn tryggja að fjárhæð hafnargrunnvirkjagjaldsins sé auðgreinanleg fyrir notanda hafnargrunnvirkisins.

3. Til að stuðla að skilvirku grunnvirkjagjaldkerfi skal ákvarða samsetningu og fjárhæð hafnargrunnvirkjagjalda í samræmi við viðskiptaáform og fjárfestingaráætlanir hverrar hafnar fyrir sig og í samræmi við samkeppnisreglur. Þar sem við á skulu slík gjöld einnig uppfylla almennar kröfur sem settar eru innan ramma almennrar stefnu viðkomandi aðildarríkis í hafnarmálum.

4. Hafnargrunnvirkjagjöld mega vera breytileg í samræmi við stefnu hafnarinnar á sviði efnahagsmála og stefnu hennar á sviði skipulagsáætlunar, m.a. í tengslum við tiltekna flokka notenda, eða í því skyni að stuðla að skilvirkari notkun hafnargrunnvirkja, flutningum á stuttum sjóleiðum eða miklum árangri í umhverfismálum, orkunýtni eða kolefnisnýtni flutningsaðgerða, sbr. þó 3. mgr. Viðmiðanir um slíkan breytileika skulu vera gagnsæjar, hlutlægar og án mismununar sem og samrýmast samkeppnislögum, þ.m.t. reglum um ríkisaðstoð. Með hafnargrunnvirkjagjöldum er heimilt að taka tillit til ytri kostnaðar og þau geta verið breytileg með hliðsjón af viðskiptaháttum.

5. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal tryggja að notendur hafna sem og fulltrúar eða fulltrúasamtök notenda hafna séu upplýst um eðli og fjárhæð hafnargrunnvirkjagjalda. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, skal tryggja að notendur hafnargrunnvirkis séu upplýstir um hvers konar breytingar á eðli eða fjárhæð hafnargrunnvirkjagjalda a.m.k. tveimur mánuðum áður en breytingarnar taka gildi. Hafnarstjórn, eða lögbært yfirvald, þarf ekki að birta sundurliðun á gjöldum vegna einstakra samningaviðræðna.

6. Ef lögð er fram formleg kvörtun skal hafnarstjórn, sé þess óskað, veita viðeigandi yfirvaldi í viðkomandi aðildarríki aðgang að upplýsingunum, sem um getur í 4. og 5. mgr., og öðrum viðeigandi upplýsingum um þá þætti sem liggja til grundvallar ákvörðun um samsetningu og fjárhæð hafnarþjónustugjalda. Yfirvaldið skal veita framkvæmdastjórninni aðgang að þessum upplýsingum sé þess óskað.

IV. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

14. gr.

Þjálfun starfsfólks

Veitendur hafnarþjónustu skulu tryggja að starfsfólk fái nauðsynlega þjálfun til að öðlast nauðsynlega þekkingu til að sinna störfum sínum, þar sem sérstök áhersla er lögð á heilbrigðis- og öryggisþætti og að þjálfunarkröfur séu reglulega uppfærðar til að takast á við áskoranir í tengslum við tækninýjungar.

15. gr.

Samráð notenda hafna og annarra hagsmunaaðila

1. Í samræmi við gildandi landslög skal hafnarstjórn hafa samráð við notendur hafna um gjaldtökustefnu sína, þ.m.t. í tilvikum sem falla undir 8. gr. Slíkt samráð skal einkum fela í sér umtalsverðar breytingar á hafnargrunnvirkja- og hafnarþjónustugjöldum í þeim tilvikum þar sem innri rekstraraðilar veita hafnarþjónustu samkvæmt skyldum til að veita opinbera þjónustu.

2. Í samræmi við gildandi landslög skal hafnarstjórn hafa samráð við notendur hafna og aðra viðeigandi hagsmunaaðila um mikilvæg málefni sem falla undir valdheimildir hennar varðandi:

- a) samræmingu hafnarþjónustu innan hafnarsvæðisins,
- b) ráðstafanir til að bæta tengingu við upplandið, þ.m.t. ráðstafanir til að þróa og bæta skilvirkni flutninga með járnbrautum og á skipgengum vatnaleiðum,
- c) skilvirkni stjórnsýslureglna í höfnum og ráðstafanir til að einfalda þær,
- d) umhverfisleg málefni,
- e) skipulagsáætlun og
- f) ráðstafanir til að tryggja öryggi á hafnarsvæðinu, þ.m.t., eftir því sem við á, heilbrigði og öryggi hafnarstarfsmanna

3. Veitendur hafnarþjónustu skulu veita notendum hafnarinnar aðgang að fullnægjandi upplýsingum um eðli og fjárhæð hafnarþjónustugjalda.

4. Hafnarstjórn og veitendur hafnarþjónustu skulu fara með viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem trúnaðarmál þegar þau uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari grein.

16. gr.

Meðhöndlun kvartana

1. Hvert aðildarríki skal tryggja að skilvirk málsmeðferð sé fyrir hendi við meðhöndlun kvartana sem til koma þegar þessi reglugerð gildir um hafnir við sjó sem falla undir þessa reglugerð.

2. Meðhöndlun kvartana skal fara þannig fram að ekki komi til hagsmunaárekstra og þannig að hún sé hvorki háð starfsemi hafnarstjórnar né veitendum hafnarþjónustu. Aðildarríkin skulu tryggja skilvirkan aðskilnað milli meðhöndlunar kvartana annars vegar og eignarhalds og stjórnunar hafna, veitingar hafnarþjónustu og hafnarnotkunar hins vegar. Meðhöndlun kvartana skal vera óhlutdræg og gagnsæ og virða að fullu réttinn til að stunda frjálstan atvinnurekstur.

3. Kvartanir skulu lagðar fram í því aðildarríki sem höfnin, þar sem ágreiningurinn telst eiga uppruna sinn, er staðsett í. Aðildarríki skulu tryggja að notendur hafna og aðrir viðeigandi hagsmunaaðilar séu upplýstir um hvernig og hvert eigi að leggja fram kvörtun og hvaða yfirlögd beri ábyrgð á meðhöndlun kvartana.
4. Yfirlögdin, sem bera ábyrgð á meðhöndlun kvartana, skulu, eftir því sem við á, vinna saman, að því er varðar gagnkvæma aðstoð í ágreiningsmálum, þegar í hlut eiga aðilar með staðfestu í mismunandi aðildarríkjum.
5. Yfirlögdin, sem bera ábyrgð á meðhöndlun kvartana, skulu, í samræmi við landslög, hafa valdheimildir til að krefjast þess að hafnarstjórnir, veitendur hafnarþjónustu og notendur hafna láti þeim í té upplýsingar sem varða kvörtun.
6. Yfirlögd, sem bera ábyrgð á meðhöndlun kvartana, skulu, í samræmi við landslög, hafa valdheimildir til að taka ákvarðanir sem hafa bindandi áhrif, sbr. þó úrskurðarvald dómstóla, ef við á.
7. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um málsmeðferðina við meðhöndlun kvartana og um yfirlögdin, sem um getur í 3. mgr., eigi síðar en 24. mars 2019 og um hvers konar síðari breytingar á þessum upplýsingum. Framkvæmdastjórnin skal birta og uppfæra þessar upplýsingar reglulega á vefsetri sínu.
8. Aðildarríkin skulu, eftir því sem við á, skiptast á almennum upplýsingum um beitingu þessarar greinar. Framkvæmdastjórnin skal styðja slíkt samstarf.

17. gr.

Viðeigandi yfirlögd

Aðildarríki skulu tryggja að notendur hafna og aðrir viðeigandi hagsmunaaðilar séu upplýstir um viðeigandi yfirlögd sem um getur í 11. gr. (5. mgr.), 12. gr. (3. mgr.) og 13. gr. (6. mgr.). Aðildarríkin skulu einnig upplýsa framkvæmdastjórnina um þessi yfirlögd, eigi síðar en 24. mars 2019, og um hvers konar síðari breytingar á þessum upplýsingum. Framkvæmdastjórnin skal birta og uppfæra reglulega þessar upplýsingar á vefsetri sínu.

18. gr.

Áfrýjanir

1. Allir aðilar sem eiga lögmætra hagsmuna að gæta skulu eiga rétt á að áfrýja ákvörðunum eða einstökum aðgerðum, sem hafnarstjórn, lögbært yfirvald eða annað viðeigandi landsyfirvald grípur til, samkvæmt þessari reglugerð. Áfrýjunaraðilar skulu vera óháðir þeim aðilum sem í hlut eiga og geta verið dómstólar.
2. Ef áfrýjunaraðilinn, sem um getur í 1. mgr., er ekki dómstóll skulu ástæður ákvarðana hans gefnar skriflega. Ákvarðanir hans skulu einnig háðar endurskoðun landsdómstóls.

19. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn þessari reglugerð og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar aðgerðir, eigi síðar en 24. mars 2019, og skulu tilkynna henni án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

20. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 24. mars 2023, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu og skilvirkni þessarar reglugerðar.

Í þessari skýrslu skal taka tillit til þeirra framfara sem hafa orðið innan ramma viðræðunefndar starfsgreina fyrir hafnargeirann á vettvangi ESB.

21. gr.

Umbreytingarráðstafanir

1. Þessi reglugerð gildir ekki um hafnarþjónustusamninga sem gerðir voru fyrir 15. febrúar 2017 og eru háðir tímamörkum.

2. Eigi síðar en 1. júlí 2025 skal hafnarþjónustusamningum, sem gerðir voru fyrir 15. febrúar 2017, sem eru ekki háðir tímamörkum, eða hafa álíka áhrif, breytt þannig að þeir uppfylli kröfur þessarar reglugerðar.

22. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 24. mars 2019.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 15. febrúar 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

I. BORG

forseti.
